

derfor ikke rettere, end at det ærede Medlem nu først er vaagnet op til Forstaaelse af dette Spørgsmaal, han er bleven nervøs og er fremkommen med det paa et Tidspunkt, hvor det ikke hører hjemme.

Berntsen: Jeg skulde snarere tro, at det var den sidste ærede Taler (Lindø), der var bleven nervøs. Thi det Spørgsmaal, jeg har fremdraget i Forbindelse med Ændringsforslaget, har jeg fremdraget flere Gange her i Tinget, hvad ogsaa den ærede Minister erindrede sig. Jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem, som repræsenterer en af de Kredse, der berøres af den Bane, der nu anlægges, nemlig Odense—Faaborg Banen, ikke vil have en Begunstigelse for sin Kreds, jeg havde ventet, at han vilde det. Jeg gaar ud fra, at naar man endelig har Enkeltmandskredse og en Kredsinddeling, er det den enkelte Rigsdagsmands Pligt selvfølgelig at varetage den Egns Interesser, for hvilken han er valgt, og her er et økonomisk Spørgsmaal, som berører baade det ærede Medlems Kreds og Faaborgkredsen, og derfor troede jeg, at jeg kunde have paaregnet Støtte fra de to ærede Medlemers Side, men naar jeg ikke kan det, bliver det en Sag, som de Herrer maa afgøre med de Kredse, de repræsenterer. Jeg for mit Vedkommende, der sidder som Medlem af et Amsraad, der har betalt 80,000 Kr. til den Bane, føler det som en Pligt at paatale den Kommunes Interesser, jeg har den Ære at repræsenterer, det er det, jeg har gjort, og derfor er det, jeg anbefaler det nævnte Forslag.

Lindø: Jeg ved ikke af, at det ærede Medlem, da Forslaget om Kommissarierne var til Forhandling i forrige Samling, omtalte dette Spørgsmaal med et eneste Ord; det er først i indeværende Samling, at det ærede Medlem er blevet opmærksom paa denne Sag, og det var derom, jeg udtalte, at det ærede Medlem var blevet nervøs og nu hurtig vilde have Sagen fremmet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal kræve Begunstigelser for de fynske Kredse, vil jeg sige, at hvor megen Interesse jeg end har for min egen Kreds og for andre fynske Kredse, saa vil jeg ikke være med til her at kræve en Begunstigelse for dem, som ikke kommer alle andre Kredse til gode under lignende Forhold. Jeg mener overhovedet ikke, at man bør staa paa det Standpunkt, som det ærede Medlem ndtalte lige overfor det ærede

Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), at hvis ikke Bornholmerne havde faaet deres Bane færdig, saa vilde det ærede Medlem for Bornholm have taget et andet Standpunkt. Jeg tror ikke, at vi bør behandle Sagerne fra det Synspunkt her i Salen.

Poul Rasmusen: Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister beskæftiger sig saa udførligt med Forbedringen af Forbindelsen mellem Kalundborg og Aarhus, og jeg tillægger det en ikke ringe Betydning, at man kan spare de 38 Minutter. Forholdet er det, at i alle Tilfælde ville disse 38 Minutter bevirke, at man i de fleste Tilfælde, selv om det er daarligt Vejr, vil kunne opretholde Forbindelsen. At den i enkelte Tilfælde vil glippe, kan selvfølgelig godt hænde endda. Men naar Ministeren for Øjeblikket forhandler med Det forenede Dampskibsselskab om en ny Kontrakt, saa vil jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa et Par enkelte Forhold.

Spørgsmaalet er, hvorvidt man skal gaa til en Kontrakt, der tilsikrer et fast Tilskud eller garanterer en Minimumsindtægt. Naar dette Spørgsmaal skal afgøres, forekommer det mig, at man skal have Opmærksomheden henvendt paa, at i det Øjeblik, der virkelig sættes bedre Skibe i Gang, vil det i betydelig Grad forøge Tilstrømningen af rejsende. Det kan ikke nægtes, at den Omstændighed, at der ikke har været saa mange rejsende paa Routen Kalundborg—Aarhus tidligere, i første Række skyldes, at Skibene have været mindre behagelige at sejle med. Men dernæst er der et andet Forhold, som jeg ogsaa vil henlede Opmærksomheden paa, og det er, at naar der skal ny Forhandlinger i Gang, maa man sikre sig, at Statsbanernes Abonnementskort ogsaa komme til at gælde for denne Route. Sagen er nemlig den, at det vil jo være betydeligt billigere at faa Passagerer transporterede fra Aarhus til Sjælland om Bord i en saadan Damper, end naar man skal køre dem ned gennem Jylland og med to Færger og gennem Fyn. Jeg henleder Opmærksomheden navnlig paa dette sidste, idet jeg tror, at den Omstændighed vil forøge Trafikken i allerhøjeste Grad, den vil ganske vist som saadan ikke give Statsbanerne nogen særlig Merindtægt, men den vil lette Kørselen paa de andre Baner i en ikke ubetydelig Grad. Samtidig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, om det